

Čís. 603.

Vyhláška vlády republiky Československé ze dne 7. listopadu 1919**o úředním listě civilní správy Podkarpatské Rusi.**

Oznámení, která mají podle vyhlášky veškerého ministerstva ze dne 23. ledna 1919, č. 58 Sb. zák. a nař., býti vyhlášována v „Pražských Novinách“, jest, pokud se vztahují na území Podkarpatské Rusi, uveřejňovati též v úředním listě civilní správy Podkarpatské Rusi.

Švehla v. r.

Čís. 604.

Zákon ze dne 29. října 1919**o zrušení pokladny patentního úřadu.**

§ 1.

Pokladna patentního úřadu se zrušuje. Veškeré poplatky pro tento úřad jest zapravovati na dále na účet patentního úřadu u poštovního úřadu šekového.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti 14 dní po vyhlášení.

§ 3.

Provést tento zákon ukládá se ministru obchodu v dohodě s ministrem financí a pošt.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Heidler v. r.

Čís. 605.

Zákon ze dne 29. října 1919,

nímž ustanovují se zásady, podle nichž lze učitelstvo škol obecných a občanských dočasně přikázati na kterékoliv služební místo v území republiky Československé.

§ 1.

Nastane-li toho potřeba, jest ministr školství a národní osvěty oprávněn učitele (učitelku) veřejné školy obecné neb občanské, přikázati dočasně na kteroukoli školu jinou v oblasti republiky Československé.

§ 2.

Byl-li učitel takto na jiné místo služební dočasně přikázán, má nárok na posavadní své služební požitky, které se i nadále řídí podle ustanovení platných v onom území správním, v němž posléze byl činný, ačli s novým služebním mí-

stem není spojen nárok na požitky vyšší. Dále má právo na cestovné a na výlohy stěhovací. Na výlohy stěhovací jen tehdy, stalo-li se přikázání na místo uprázdněné. Učitelé přikázanému na Slovensko, nebo do jiných území, přičleněných republiky Československé, vzniká nárok na výlohy stěhovací a příslušné diety. Ministr školství může v případech hodných pozoru povolit učitelům odměny mimořádné a diety zvýšené.

§ 3.

Posavadní místo služební bude definitivnímu učiteli jinam přikázanému zachováno, jestliže se ho výslovně nevzdá. Zemský úřad školní jest povinen učiniti proto vhodné opatření.

Žádá-li definitivní učitel takto přeložený, aby po dvou letech od vydání tohoto zákona byl na své původní místo navrácen, musí býti jeho žádost vyhověna; po uplynutí dvou let od vydání zákona musí býti dáno místo žádosti učitelově, i když žádá, aby byl navrácen po jednom roce.

Nepožádá-li do roka za navrácení na původní místo, bude to pokládáno za zřeknutí se místa toho.

§ 4.

Služební požitky učitelů na Slovensko přikázaných platí se až do zákonné úpravy právních poměrů učitelstva na Slovensku z pokladny státní.

§ 5.

Zákon tento nabývá moci dnem vyhlášení, se zpětnou účinností ode dne 1. listopadu 1918.

§ 6.

Ministru školství a národní osvěty se ukládá, aby v dohodě s ministrem financí zákon tento provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Habrman v. r.

Čís. 606.

Zákon ze dne 29. října 1919**o drahotních příplatcích k úrazovým důchodům.**

§ 1.

Zraněným, kteří při provozování podniku, ležícího v nynějším území republiky Československé a podléhajícího úrazovému pojištění, před 1. červencem 1917 utrpěli úraz, jímž ztratili alespoň 42% výdělečné schopnosti, a kteří podle zákonův o úrazovém pojištění požívají důchodu, odpovídajícího této ztrátě, náleží pro mimořádné drahotní poměry poválečné příplatek k důchodu.

Zraněným, kteří utrpěli takový úraz při provozování podniku státních drah rakouských anebo uherských, výhr. priv. Buštěhradské železnice, priv. Ústecko-teplické dráhy, nebo priv. Košicko-

bohumínské železnice, přísluší příplatek k důchodu, byli-li v době úrazu služebně přiděleni u služebního místa neb úřadu, jehož působnost se vztahovala na nynější území Československé republiky.

§ 2.

Příplatek důchodový vyměřuje se podle ztráty schopnosti výdělečné takto:

- a) při ztrátě 42% až do 66 $\frac{2}{3}$ % náleží oprávněným osobám příplatek 30%;
- b) při ztrátě vyšší 66 $\frac{2}{3}$ % až do 83 $\frac{1}{3}$ % příplatek 40% a
- c) při ztrátě nad 83 $\frac{1}{3}$ % příplatek 50% základního důchodu úrazového, jehož zraněný požívá.

§ 3.

Pozůstalým po zraněných, uvedených v § 1, přísluší rovněž příplatek k základnímu důchodu, a to vdovám a rodičům 50%, sirotkům 30%, sirotkům oboustranně osiřelým 50% z důchodu, jehož požívají.

§ 4.

Příplatek k důchodu náleží jen osobám bydlícím v území republiky Československé, a to proti příslušné územní úrazové pojišťovně dělnické; pokud pak se úraz stal při provozování podniku, jehož zřízení byli podle § 4 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888; ve znění stanoveném článkem III. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., zproštění pojistné povinnosti, proti správě tohoto podniku.

Pokud jde o poživatele důchodu z Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic a z Úrazové pojišťovny hornické ve Vídni, náleží příplatek pouze, podá-li poživatel důchodu u územní úrazové pojišťovny dělnické, neb u správy podniku, příslušné podle předešlého odstavce, do 6 měsíců ode dne, kdy nárok na příplatek vznikne, žádost za přiznání příplatku, opatřenou doklady, prokazujícími nárok.

§ 5.

Příplatek náleží pouze, pokud důchod sám anebo důchod i s příplatkem nepřesahuje ročně u zraněného 1800 K, u pozůstalých úhrnem 900 K.

Pokud jde o důchody z úrazů utrpěných při provozování podniků železničních, započítávají se do částky uvedené v odstavci prvním též výslužné, běžný dar z milosti, drahotní přídatky (výpomoci a pod.) k výslužnému a běžným darům z milosti, z řádného výslužného však pouze 75%.

§ 6.

Utrpěl-li někdo v době, v § 1 určené, dva nebo více úrazů, z nichž požívá důchodů, je pro vyměření příplatku drahotního rozhodna celková

ztráta schopnosti výdělečné a úhrn důchodový jí odpovídající.

Požívá-li vdova nebo jiná osoba vedle důchodu, který jí náleží jako pozůstalé, také důchod jako zraněná, budiž jí přiznán příplatek, pro ni výhodnější.

§ 7.

Zhorší-li se následky úrazové tak, že zraněnému náleží podle § 2 tohoto zákona příplatek vyšší, jest vyměřiti tento vyšší příplatek zároveň se zvýšením důchodovým. Naopak, klesne-li zlepšením následkův úrazových důchod tak, že zraněnému přísluší příplatek nižší, jest vyměřiti tento nižší příplatek rovněž spolu se snížením důchodovým, nebo jest příplatek vůbec zastaviti, klesne-li ztráta schopnosti výdělečné pod 42% a důchod úrazový pod úroveň odpovídající této ztrátě.

Zvýší-li se, nebo sníží-li se důchod pozůstalých, zvýší se, nebo sníží se poměrně i drahotní příplatek.

Do odbytného vdovám, provdaným opět (§ 7, odst. 4 zákona úrazového), a při kapitalisaci podle §§ 41 a 42 zákona úrazového, drahotní příplatek se nezapočítává.

§ 8.

O přiznání a vyměření příplatku rozhoduje představenstvo Úrazové pojišťovny dělnické, nebo správa podniku, proti němuž nárok na příplatek podle § 4 náleží.

Opravných prostředků do tohoto rozhodnutí není.

§ 9.

Peníze, nutné k úhradě příplatků, opatří se rozvrhem na podnikatele, jejichž závody podléhají povinnému pojištění; částka na jednotlivého podnikatele připadající, musí býti úměrna výši pojištění.

Příplatky, jež vyplatí Úrazová pojišťovna poživatelům důchodu, kteří utrpěli úraz v podniku, vyňatém z pojistné povinnosti podle § 57 úrazového zákona, nahradí podnikatel Úrazové pojišťovně.

§ 10.

Zákon tento nabude účinnosti 1. října 1919 a pozbude jí 30. září 1921.

§ 11.

Ministru sociální péče se ukládá, by jej provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r..